

La Responsabilitat :

(grup de reflexió de pares: sessió del dia 12 de Maig de 2010)

És important educar els nens de manera que adquireixin unes actituds i uns hàbits. Cal començar de petits, anar marcant unes pautes d'actuació i que assumeixin les conseqüències de fer o deixar de fer alguna cosa.

Quan són petits els fa gràcia ajudar i col·laborar (sovint és com un joc). A mesura que es van fent grans la responsabilitat la demostren quan senten que "allò va amb ells". Tenen una barreja entre el que els interessa i el que encara no, però ho han de fer ja que els pares no hem de deixar passar segons quines coses. Els criteris han d'estar ben clars ("qui no treballa, de gran dorm a la palla").

Sovint no és fàcil arribar a l'equilibri entre anar molt al darrera i deixar-los fer, tot entenent que els nens tenen el seu ritme i necessiten el seu temps per fer les coses. La nostra actitud ha de ser: repetir les coses amb paciència, deixar i acceptar que s'equivoquin ("Repetir i repetir fins a l'elaboració").

Plantejar algunes tasques de responsabilitat com un joc ens pot ajudar, premiant les actituds responsables amb "punts, gomets, ninots amb la cara contenta...", fer rotació d'activitats quan intuïm que poden estar cansats de fer una mateixa tasca; ó bé plantejar-ho com un intercanvi: jo t'ajudo en ... i tu m'ajudes després..."Els pares hem de predicar amb l'exemple, hem de ser creïbles".

Els nens a classe agafen responsabilitats assignades amb molta empenta i il·lusió. A casa però en ocasions ens desgastem en petites coses que potser en el fons no són tan importants ni greus, i en canvi podem deixar escapar una estona de confiança per part del nostre fill/a. Anem cansats pel ritme de vida que portem: horaris, feina... i volem que un cop a casa tot vagi bé, i no sempre és així. Segur que podem prioritzar.

És bàsic intentar trobar l'equilibri entre ser una mare pesada i afavorir l'apropament.

Paciència, estem educant avui, però els fruits no els recollirem fins més endavant.